

26 HUB04

Egyre több a komposzt-WC

■ Bár első hallásra valamiféle „zöld hóbortnak” hangzik, valójában jól átgondolt vízgazdálkodási megfontolások szólnak a leginkább a skandináv országokban ismert, úgynevezett száraz toalett mellett.

Kellemetlen, bűdös, a mai ember számára elmaradott – ezek a jelzők jutnak eszünkbe, ha a falvakban még ma is megtalálható árnyékszékekre gondolunk. Mostanság a száraz toalett – melyekről a vidéki önfenntartó életet választók blogjaikban nyilatkoznak így – csak anynyiban hasonlítanak a pottyantósra, hogy vizet itt sem használnak.

Ökológiai érvek

F. Nagy Zsuzsanna, a Zöld Kapcsolat Egyesület környezeti tanácsadója rögtön fel is hívja a figyelmet arra, hogy a WC a water closet, azaz a vízóblítésszerű toalett rövidítése, így ha pontosan akarunk fogalmazni, akkor ne használjuk a cikkünk tárgyának megnevezésére. Zsuzsanna, aki a családjával maga is több mint húsz éve olyan házban lakik, ahova alomszék van beépítve a fürdőszobába, azt mondja, több összetevő miatt döntene egyre többen emellett a megoldás mellett. Az egyik az anyagi megfontolás, hiszen tartálytól és „kis vagy nagy dologtól” függően alkalmanként 2–6 liter ivóvizet – szó szerint – húzunk le a wécén. Ez összeadva napi vízszükségletünk mintegy harminc százalékát teszi ki, azaz gyakorlatilag a harmadával csökkenteni lehet a víz- és szennyvízdíjat. A másik az a társadalmi-környezeti probléma, hogy csatornarendszert kell üzemeltetni, és a keletkező szennyvizet kezelni, tisztítani kell mielőtt visszaengedjük az élő vizeinkbe, amelyek még így is tele lesznek különféle szennyeződésekkel, gyógyszermaradványokkal, hormontartalmú anyagokkal. A harmadik az a globális társadalmi felelősség, amely szerint nálunk kevésbé szerencsés országokban valóságos harc folyik a tiszta vízért, mi pedig így pazaroljuk el azt.

A környezeti tanácsadó kiemelte: összességében az ökológiai lábnyomunkat tudjuk lényegesen kisebbé tenni a komposzttoalettal.

Működési elv

A kinti száraz toalett egy kerti árnyékszékre, a bentiek pedig a normál angolvécére hasonlítanak. A „produktumot” előbbi esetben sem leásott gödörbe, hanem egy vagy két tartályba gyűjtik, és cellulózban gazdag almot, jellemzően faforgácsot, fűrészport vagy faleveleket szórnak rá. Ez azért fontos, mert a szén- és nitrogéntartalmú szerves anyagok együttesen indítják el a lebontás folyamatát oxigén jelenlétében. Fontos a rendszer szellőztetésének megoldása, különösen a beltérben használt alomszék esetében. F. Nagy Zsuzsanna rámutatott, hogy két főbb irányzat van: az egyik szerint szétválasztják a vizeletet a fekáliától, a másik szerint nem. Az előbbi esetben a tartály lyukacsos, így a folyadék elszívárog belőle egy vízzáró beton- vagy fémtálcára, ahol baktériumkészítménnyel lehet kezelni, de innen a jelentős része el is párolog a vizeletnek, köszönhetően az úgynevezett napkéménynek. A szabad levegőre kifutó fekete cső biztosítja ugyanis a levegő cirkulációját a rendszerben, illetve a meleg hőmérsékletet, egyben a kellemetlen szagokat is kiszívja. Télen, illetve éjjel a nap szerepét egy takarékos processzor-ventilátor veheti át. Az elv abban az esetben is ez, amikor a vizelet nem szívárog külön tartályba.

A környezeti tanácsadó szerint kinti komposzttoalett esetében lehet akkora tartályt alkalmazni, amelyet elég évente kiüríteni, és az így kilapátolt anyagot további egy-két évig érdemes a szabad levegőn komposztálni. A benti alomszék tartalmát (a tartály mérete és a használók számának tekintetében) kb. havonta ürítik, és tartalma a kerti komposztálókba kerül, például a kutyáürülék és az egyéb növényi hulladék mellé további egy-két évre.

Wurmbrandt András, andrás.
wurmbrandt@mediaworks.hu

A MEGYE HÍREI ELSŐ KÉZBŐ L

HELYBEN VAGYUNK

kisalfold.hu